

GIMNAZIJA

GIMNAZIJA

RIJEČ RAVNATELJA NOVIM GIMNAZIJCIMA

Dragi gimnazijalci, školovanje je dobro i lijepo. Školovati se znači biti učenik. Biti učenik znači postojati na jedan sasvim određen način. Biti učenik/gimnazijalac je stvarnost, vaša stvarnost koju je potrebno živjeti u istini. Ako prihvatite činjenicu da ste učenici, vaš odnos prema stvarnosti postaje istinit. A nema ničeg boljeg i ljepšeg od življenja u istini. Svi veliki, klasični filozofi govorili su da onoga koji živi u istini ili preciznije rečeno samu Istinu, uvijek prati dobrota i ljepota. Biti učenik jest stvarnost koja se živi na način otvorenosti – otvorenosti slušanju učitelja, otvorenosti primanju od učitelja, otvorenosti učenju i vođenju bilježaka te otvorenosti stjecanju znanja kojima treba služiti drugima i zajednici. I dragi gimnazijalci, ako na taj način budete postojali kao učenici, živjet ćete u istini i pratit će vas dobrota i ljepota. Zapravo, shvatit ćete kako je školovanje dobro, lijepo i dragocjeno iskustvo.

Nudi mi se

Medicina

Kineziologija i FER

A je želim *mehr*

I *mehr*

Želim više od znanja

Kuća, auta, para i ladanja

I want more

Ich will mehr

Želim

Istinu

Dobrotu

I

Ljepotu

XI. gimnazija je škola susreta. Nastavni, školski sat, nije ništa drugo nego susret. Susret učenika i nastavnika. Susret je ono više. Susret je ono što mijenja, to je trenutak kada gradivo, pouka, nastavni sat postaje živa stvarnost i događa se nešto novo, drugačije, smislenije ... Susret otvara učenika prema istraživanju i/ili ga otvara prema nastavniku i to je trenutak kad se mijenja život i pogled na život. Susret daje priliku da učenik u nastavniku prepozna uzor i da prepozna u nastavniku sposobnost vodstva u jedan novi, još neotkriveni, svijet. Biti uzor – jednostavno znači biti privlačan svojim vrlinama, znanjem i kompetencijama mladima. I ta privlačnost budi u njima želju primiti ono što im dajemo i prenosimo – znanje, vrednote, vrijednosti ... Odgoj je zapravo predaja onoga što imamo.

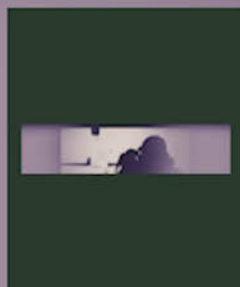
Učenici upravo to i žele od svojih nastavnika – da im budu vođe, da ih vode prema novim neotkrivenim stvarima. A to i jest etimologija riječi *educere*: povesti za sobom, povesti na pravi na put. *Educere*, također, može značiti: i povesti za sobom van utabanih staza, povesti nekim drugim putem ... I upravo je to stvarnost koju možete pronaći u XI. gimnaziji – vodstvo novim, neutabanim putevima, gdje se mora i u vlastite ruke uzeti mačeta i prokročiti put, ponekad s nastavnikom, ponekad samostalno ...

Voditi nekoga zapravo znači biti velikodušan. Toma Akvinski velikodušnost je definirao kao *neutaživu želju za velikim stvarima*. Upravo je to svojstvo onoga koji vodi – da ima neutaživu glad, želju biti izvrstan, i tu izvrsnost prenijeti na druge. XI. gimnazija je gimnazija velikodušnih profesora koji daju svoju izvrsnost svojim učenicima, čine ih izvrsnima. Dobrodošli u Jedanaestu, školu izvrsnosti i mjesto susreta koji mijenjaju.

XI. GIMNAZIJA – ŠKOLA NOVIH MOGUĆNOSTI

XI. – škola koja daje *ono nešto*, ono nešto što čini razliku i otvara nove mogućnosti na području odgoja i obrazovanja. Ona nastoji razumjeti mlade naraštaje koji sjede u njezinim školskim klupama; mlade naraštaje koji dolaze sa svojim brigama i problemima, sa svojim otvorenim očima i umovima punim zdrave znatiželje, mlade naraštaje koji su istovremeno prisutni i odsutni, zaigrani i disciplinirani, puni pitanja i željni odgovora – i upravo te i takove naraštaje kroz četverogodišnje školovanje Jedanaesta želi oblikovati:

- kako bi razvili moralni karakter i stekli vrline, a sve na tragu Aristotelove misli: „Vrlina je najbolje što možemo postići“
- kako bi uspješno mogli na temelju stečenih znanja i razvijenih kompetencija razumjeti svijet oko sebe te kako bi se u tome svijetu mogli pozicionirati i ispravno djelovati
- kako bi mogli i znali samostalno i uspješno rješavati izazovne životne situacije
- kako bi mogli svojim znanjem i vještinama inovativno djelovati u znanosti, kulturi, politici i umjetnosti te ostati u domovini i doprinositi njezinom duhovnom, intelektualnom i materijalnom blagostanju.

XII
GIMNAZIJA

IZVANNASTAVNE AKTIVNOSTI

Izvannastavne aktivnosti su aktivnosti koje škola planira školskim kurikulumom, a u koje se učenik samostalno i dobrovoljno uključuje prema svom osobnom interesu i preferencijama. I ako je školski sat srce škole, izvannastavne aktivnosti, analogno tome, možemo nazvati emotivnim svijetom škole, svijetom koji donosi emotivno i intelektualno zadovoljstvo učeniku i nastavniku. Izvannastavne aktivnosti postaju prostor za igru.

U tom kontekstu izvannastavne aktivnosti mogli bismo protumačiti mišlju velikog srednjovjekovnog filozofa Tome Akvinskog: „Kreplosna osoba ne bi trebala neprestano raditi, nego joj je potrebno i vrijeme igre i rekreacije“. Osim školskog sata i marljivog rada potrebna nam je i igra. Igra je fenomenalna stvar – ona je stvarnost u kojoj se bavimo nekom stvari bez pragmatične svrhe; u igri smo radi same te stvari, jer je volimo, i odatle proizlazi ugođa i radost. Upravo kroz izvannastavne aktivnosti, koje shvaćamo

kao igru, učenici otkrivaju svoje stvaralačke sposobnosti, otkrivaju što vole i što ih interesira i tako postaju ono što jesu. Izvannastavne aktivnosti dovode do samorealizacije, razvijaju socijalne vještine, potiču na kreativnost, omogućuju učeniku da kvalitetno iskoristi svoje slobodno vrijeme i razvije svoje talente te na taj način doprinosi zajednici. Izvannastavna aktivnost shvaćena kao igra omogućuje učeniku da nauči na svijet gledati kroz vrijednosti, osloboditi se okova pragmatičnosti i otkriti da postoje stvari i aktivnosti koje se vole zbog njih samih.

- Sportski klub
- Novinarska grupa
- Glazbena produkcija
- Mladi čuvari prirode
- Turistička geografija
- Dramska grupa
- Filozofski klub
- Astronomija
- Likovna grupa

PROJEKTI

Projekti
Isplaniraj
Isprogramiraj
Nacrtaj
Omeđi
Promijeni sustav
Defragmentiraj
Imenuj *foldere*
Resetiraj
Obnovi
Uči

PROJEKTI

Prouči
Djeluj
Kreći se protiv struje u skladu
s istinom
Ne posustaj idi ispred vremena
Čini dobro izbjegavaj zlo
Kreni
Prouči
Radi
Voli
Promatraj mrave i zaključ

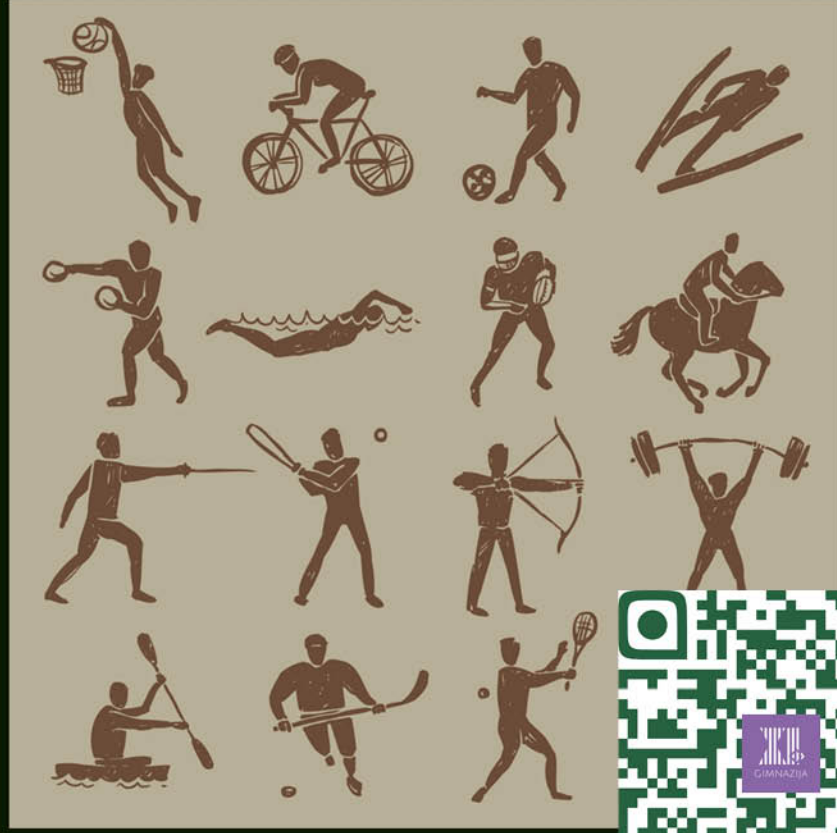

Projekti – osmišljeni pothvati učenika i nastavnika koji vode prema ostvarenju zacrtanog cilja. Lijepa su to putovanja, slična onima Marca Pola, Vasca da Game ili Alfonsa Gabriela, koja otkrivaju nove svjetove i stavljaju pred nas intelektualne, znanstvene i moralne izazove. Dodi, uzmi ruksak, busolu i slijedi svojega profesora!

SPORT

"Sport doprinosi ljubavi prema životu te podučava žrtvi, poštovanju i odgovornosti, što vodi potpunom razvoju svake ljudske osobe."

Karol Wojtyła

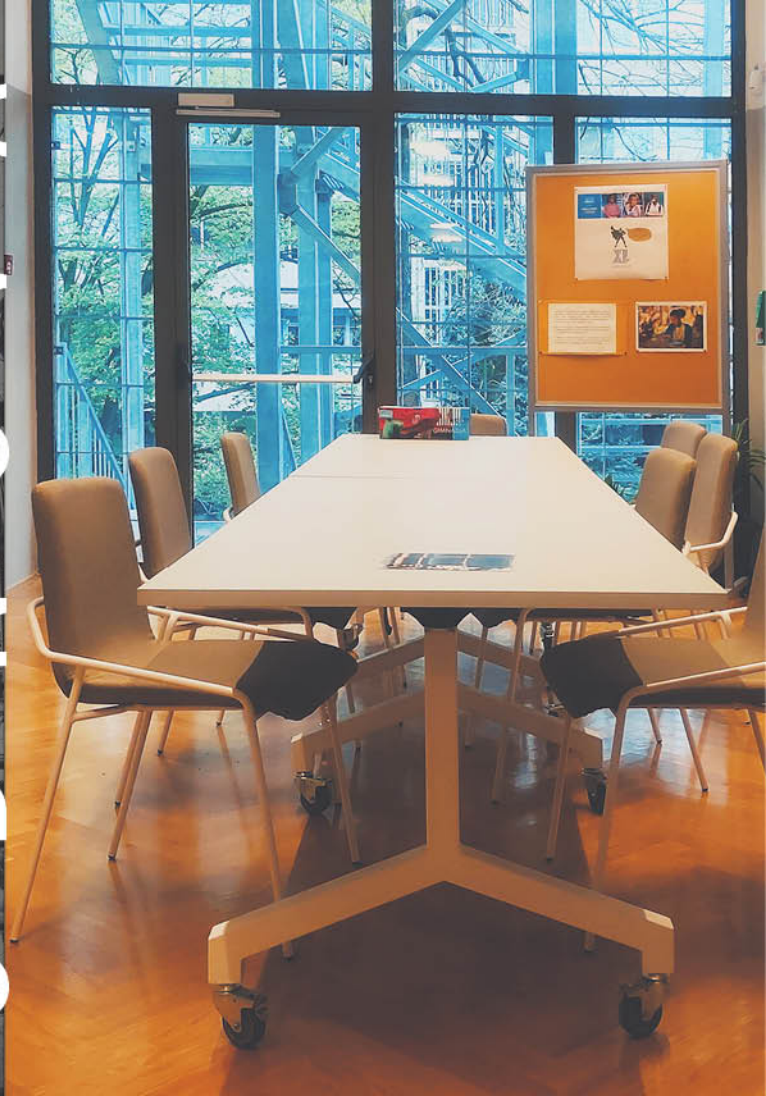

JEDANA EST A

Škola izvrsnosti i susreta
koji mijenjaju.

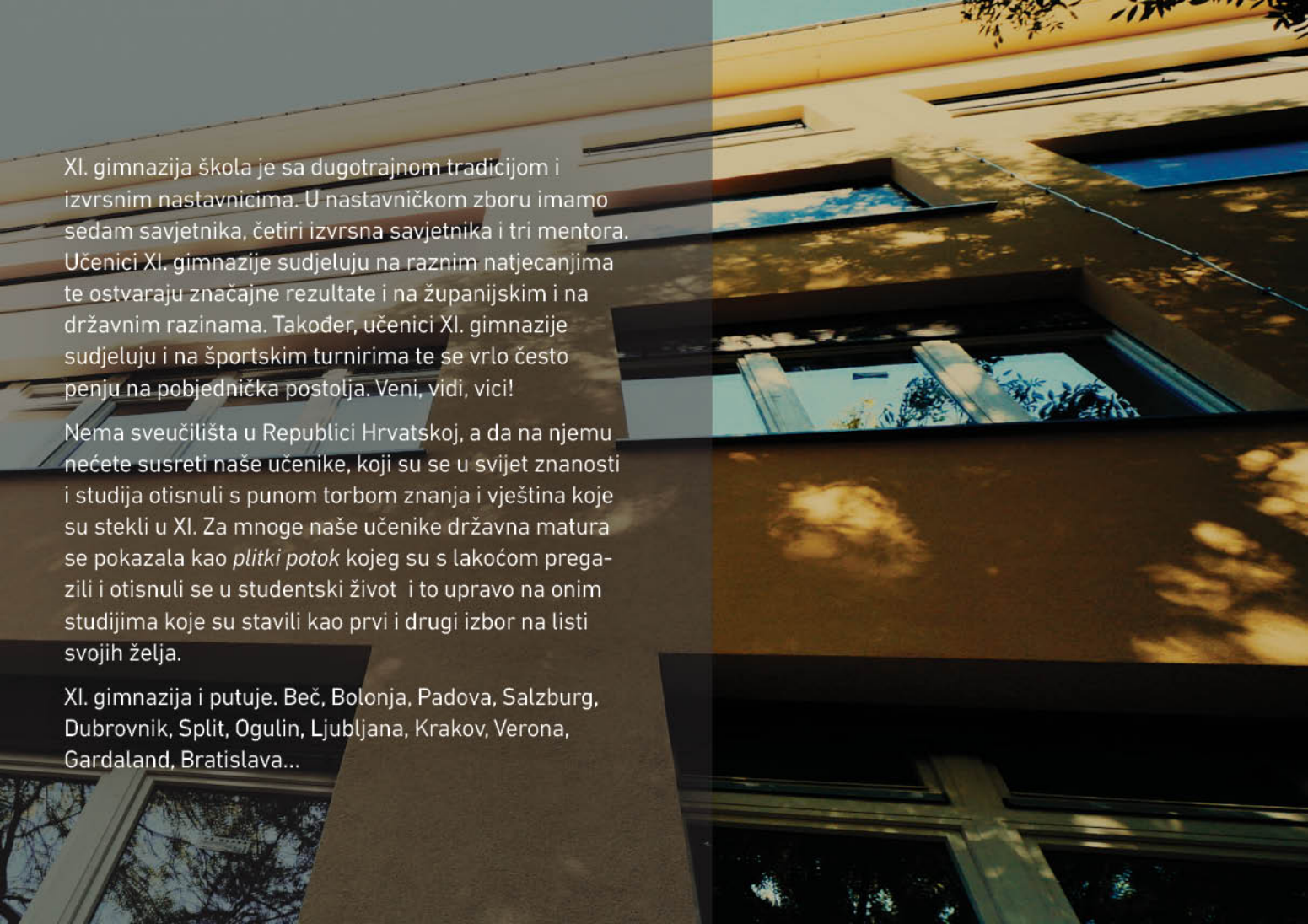

Dobro došli u obnovljene prostore XI. gimnazije, u Savskoj 77!

- nove učionice sa školskim klupama jednosjedima, pametnim ekranima i bijelim pločama
- kabinetska nastava – biologija, kemija, fizika, likovna kultura, glazbena umjetnost, informatika
- garderobni ormarići za učenike
- nova knjižnica sa velikim brojem zanimljivih naslova iz književnosti, psihologije, popularne znanosti, zanimljiv izbor stripova
- nova čitaonica – prostor za učenje i kreativno – istraživački rad učenika
- terasa za čitanje

Projekti u završnoj fazi:

- obnova školskog igrališta i dvorane
- uređenje specijalizirane učionice za informatiku
- nove svlačionice
- dnevni boravak za učenike

XI. gimnazija škola je sa dugotrajnom tradicijom i izvrsnim nastavnicima. U nastavničkom zboru imamo sedam savjetnika, četiri izvrsna savjetnika i tri mentora. Učenici XI. gimnazije sudjeluju na raznim natjecanjima te ostvaraju značajne rezultate i na županijskim i na državnim razinama. Također, učenici XI. gimnazije sudjeluju i na športskim turnirima te se vrlo često penju na pobjednička postolja. Veni, vidi, vici!

Nema sveučilišta u Republici Hrvatskoj, a da na njemu nećete susreti naše učenike, koji su se u svijet znanosti i studija otisnuli s punom torbom znanja i vještina koje su stekli u XI. Za mnoge naše učenike državna matura se pokazala kao *plitki potok* kojeg su s lakoćom pregažili i otisnuli se u studentski život i to upravo na onim studijima koje su stavili kao prvi i drugi izbor na listi svojih želja.

XI. gimnazija i putuje. Beč, Bolonja, Padova, Salzburg, Dubrovnik, Split, Ogulin, Ljubljana, Krakov, Verona, Gardaland, Bratislava...

MOĆ RANJIVOSTI

Što čovjeka čini čovjekom? Sposobnost, talent, ljepota ili nešto drugo? Što jednu osobu odvaja od druge? Moć, novac, ugled ili nešto neopipljivo? Zašto volimo drugu osobu? Zato što mislimo da je savršena, sveznajuća i neranjiva?

Intuitivno znamo odgovore na ova pitanja. Znamo što je čovjek, što životinja, a što robot. Znamo da nas odvajaju tolike karakteristike da ih ne možemo ni nabrojati. Znamo da drugu osobu tek istinski volimo kada ju i istinski upoznamo. No, u toj intuiciji, u tom urođenom socijalnom znanju, možda postoji jedna povezna nit. Jer čovjek je čovjek, a ne robot zato što osjeća i sreću i tugu i ljutnju. Odvajaju nas strahovi, iskustva, stavovi, a s drugom osobom smo povezani kada upravo sve to s njom podijelimo. Znamo li osobu ako znamo samo dobre strane? Jesmo li pročitali knjigu samo ako smo vidjeli lijepo ukrašene korice i naslov, samo pročitali sretne trenutke? Ili smo tek osobu upoznali, a knjigu pročitali kada smo si dali truda izučiti ono što leži malo dublje, tek kada smo pokušali shvatiti sve: i glavnu temu i metafore i poruke između redaka. Tek kad smo prošli i zaplete i vrhunce i preokrete.

Pa ako je sve to istina, ako znamo osobu onda kad znamo i dobro i čudno i tužno, što to govori o nama, jesmo li mi spremni da nas na taj način druga osoba upozna. Jesmo li spremni u riječima i djelima izliti sve što nas tvori, jesmo li spremni za sebe i za drugu osobu biti u tako ranjivoj poziciji. Jer činjenice su činjenice i istina je istina. Možemo reći da nas nije briga, možemo tajiti naše mane i skrivati naše tajne. Ali hoće li to izbrisati činjenicu da smo na kraju dana samo ranjiva bića? Grube riječi, još okrutnija djela, mogu nas

poput trske slomiti. I što smo onda? Ne samo ranjivi nego i ranjeni. Ali postoji li druga opcija? Mi želimo da nas netko voli, to je životna istina. Mi žudimo za tim, ali zašto onda zidamo kamene zidine oko srca? Ne želimo da nam kriva osoba zada smrtni udarac pa zato nećemo ni pravoj osobi dati da naše srce ugrije i miluje. No, tako se život, onaj pravi, ne može živjeti. Život mora biti mješavina i dobrog i lošeg, jer jedno ne postoji bez drugoga. Ako nam je život već loš, onim zidinama samo osiguravamo da nam se ni slučajno nešto dobro približi. U tome je moć ranjivosti. Kada mi sebe predamo u potpunosti. Kada se izložimo svemu, i riziku i opasnosti i nepredvidljivom, tada i jedino tada nas netko može upoznati i zavoljeti. Ako nismo iskreni prema sebi, prema drugima i ako nas i tada netko zavoli, odnosno zavoli onu verziju nas koju predstavljamo drugima, mi tu ljubav nećemo osjećati. Osjećat ćemo da ta ljubav nije za pravu verziju nas i tako nećemo niti istinski osjećati povezanost. Naravno da nećemo osjećati da zaslužujemo ljubav jer nismo dali šansu da osobe koje su vrijedne naše ljubavi upoznaju pa tako i zavole nas. Rješenje? Budimo iskreni, budimo ranjivi. Ponekad zbog toga ranjeni, ali na kraju istinskom ljubavlju prema sebi i prema drugima nagrađeni.

"You are imperfect, you are wired for struggle. But you are worthy of love and belonging."

Josipa Bibić i Marta Karlović (Filozofski klub)

PROTUROMANTIZAM

Dva su sata ujutro. Ne spavam.
Ja razmišljam o sutra i o
r o m a n t i z m u.
Ne razumijem romantizam.
Ne razumijem romantičare.
Kako su oni toliko povezani s prirodom?
Kako su oni tako povezani s Bogom?
Kako se riječi njihovih pjesama
lagano
nižu
jedna za drugom
i to tako
prisno
i
skladno?
Ja to ne uspijevam!
Kao što onaj jedan lirski subjekt
nadahnjuju sunovrati, e baš tako mene
nadahnjuju pjesme romantičara.

Želim napisati
svoju romantičarsku pjesmu, ali kako?
(Jedva u ovoj imam glavu i rep.)
Idu mi na živce,
što toliko pate,
u čemu je
fora?
Mislim, to i nije baš tako zdravo, onaj jedan,
mladi Werther, čak se i ubio.
Čitajuć' te njihove patnje, ne zna se tko više
pati, oni što ih pišu ili ja što ih čitam.
Ipak poželim osjećati ono što oni
o s j e ć a j u.
Mislim, ti romantičari, nisu to ni tako loši
momci, malo pretjeruju, šteta što se nisu
rodili prije pa završili u baroku.
Možda je problem u meni,
čitam sad s iskustvom realista.
Bilo kako bilo, mislim da imam dijagnozu
fazno-rješivog proturomantizitisa.

Anastazija Milošević

BADMINTON NA ASFALTU

Nije li opuštajuće?
Uistinu je.
Ali sparno je igrati badminton
u lipnju
i to na asfaltu.
Moj suparnik i ja zamišljamo
kako smo u pličaku.
Onaj vjetar što nam nosi lopticu
bio bi onaj pomno iščekivani
povjetarac koji ublažava vrućinu.
Buka klima oko nas
bila bi brodovi koji ulaze i izlaze
iz luke.
Žamor ljudi iza zgrada
bio bi žamor ljudi na obali
(čuli bi se razni jezici).

Glave pune obaveza
bile bi glave prazne.
Prazne glave koje smišljaju
Kako će provesti još jedno
ljetno veče.
Ići na mul ili ne ići?
Ili ići šetnjicom do mjestašca pored?
...
Ah, nisu li to teška životna pitanja?
...
Onda otvaraš oči. Loptica pada.
I pitaš se, hoće li servirati on ili ja?
...
Hm, nisu li to teška životna pitanja?

Anastazija Milošević

MORAŠ
IMAT' SUPER
MOĆ

DA BI XI.
MOGAO
PROĆ'

!?!?

GIMNAZIJA

Glavni urednik: Stjepan Arnuš
Nakladnik: XI. gimnazija, Savska cesta 77, Zagreb
Grafičko oblikovanje: Svjetlana Šegović
Tisak: Tiskara Kašanić, Vunarići 9, 10000 Zagreb

Zagreb, 2025.